

delelige kronebeløb, således at det månedlige beløb skal kunne udbetales med hele kronebeløb. Reglen vil få praktisk betydning ved forholdsvis nedsættelse af skalabeløbene, og eventuelt ved regulering af pensionsbeløbene i medfør af § 14, stk. 2.

I *stk. 2* foreslås det, at tillægspension højst udbetales for 6 måneder, regnet bagud fra begæringens indgivelse. Der kan her peges på, at når ordningen er baseret på, at der kan udbetales tillægspension til de forsikrede fra det 67. år, bør ordningen administreres liberalt over for de medlemmer, der af en eller anden grund først indgiver begæring nogen tid efter det 67. år. Når der alligevel foreslås en 6 måneders grænse, må dette ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslaget § 10, hvorefter der ydes forhøjet pension i tilfælde, hvor tillægspension begæres udbetalt fra et tidspunkt, der ligger 6 måneder eller mere efter det fyldte 67. år.

Til § 10.

Bestemmelsen indeholder forslag om at forhøje tillægspensionen i tilfælde, hvor den begæres udtalt fra et tidspunkt, der ligger 6 måneder eller mere efter det fyldte 67. år.

Forhøjelsen foreslås at skulle andrage 5 pct. for hvert halve år, modtagelsen af pension udsættes indtil det 70. år, således at forhøjelsen højst kan andrage 30 pct. af pensionsbeløbet. Udsættelse af begæring om udbetaling ud over det 70. år skal efter forslaget ikke kunne bevirke yderligere forhøjelser.

Ved forslaget har man haft for øje, at bestemmelsen kan indebære en tilskyndelse til at blive i arbejde ud over det 67. år. Det kan tilføjes, at der efter den svenske tillægspensionsordning ydes forhøjelser af tillægspensionen for hver måned, begæring om udbetaling udskydes efter det 67. år og indtil det 70. år, og at der til indtægtsreguleret folkepension ydes ventetillæg ved udsættelse af begæring om folkepension, jfr. § 4, stk. 1, i lov nr. 238 af 10. juni 1960 om invalide- og folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 156 af 8. maj 1962, og at det inden for private pensionsforsikringer er normalt at yde forhøjede pensionsbeløb, såfremt det fastsatte begyndelsestidspunkt for pensionsudbetalingen udsættes.

Til § 11.

Bestemmelsen indeholder regler om fastsættelsen af bidrag for medlemmer under hensyn til deres beskæftigelsesforhold, om bidragets fordeling mellem arbejdsgivere og lønmodtagere og om bidragsbetalingens ophør.

I *stk. 1* omhandles bidraget for ikke-månedslønnede lønmodtagere.

Bidraget foreslås for personer med 30 timers ugent-

lig beskæftigelse eller derover fastsat til 5,40 kr. om ugen og for lønmodtagere med kortere beskæftigelse, men dog mindst 15 timers ugentlig beskæftigelse til halvdelen heraf eller 2,70 kr. Bidraget foreslås udredet med $\frac{2}{3}$ af arbejdsgiver og $\frac{1}{3}$ af lønmodtager.

Tillægspensionsudvalget har bl. a. af regnskabsmæssige årsager fundet det hensigtsmæssigt at fastsætte et ugentligt, respektive et halvugentligt bidrag. Ugebidraget foreslås betalt, når blot det nævnte antal timer er opnået, uanset om det faktiske timetal ligger højere. Det forudsættes herved, at halvt bidrag giver ret til $\frac{1}{2}$ uges pensionsanciennitet, jfr. § 8, stk. 4.

Stk. 2 indeholder tilsvarende bestemmelser for månedslønnede.

Det foreslås, at der for månedslønnede med 130 timers beskæftigelse eller derover svares et månedligt bidrag på 21,60 kr., der fordeles i samme forhold som ugebidraget. Andraget den månedlige beskæftigelse mindre end 130 timer, men mindst 65 timer, foreslås bidraget fastsat til det halve af ovennævnte beløb, idet det også i denne situation forudsættes, at et halvt bidrag kun berettiger til halv pensionsanciennitet for den pågældende periode. Ved fastsættelsen af det månedlige bidrag har udvalget også lagt vægt på den foreslåede anciennitetsberegning i lovforslagets § 8, hvorefter 44 uger svarer til 11 måneder.

Tillægspensionsudvalget har foreslået, at bidraget for de månedslønnede fastsættes således, at en fuldt beskæftiget månedslønnet og en fuldt beskæftiget ugelønnet på det nærmeste svarer samme årsbidrag.

Udvalget har herved lagt til grund, at det for de månedslønnede er overvejende almindeligt, at de holder ferie med løn, og at der ikke skal ske reduktion af bidraget i den eller de måneder, inden for hvilke deres feriedage ligger. De ugelønnede holder normalt ikke ferie med løn, men får udbetalt feriegodtgørelse, enten — hvad der er det hyppigste — gennem en af de talrige ferieordninger, der er godkendt inden for det organiserede arbejdsmarked, eller ved anvendelse af feriemærker efter ferielovens bestemmelser herom.

Hvor feriegodtgørelse udbetales kontant eller gennem feriemærker, skal der ikke betales bidrag til tillægspensionsordningen af disse beløb.

Det tilføjes, at der svares bidrag af løn, der udbetales under sygdom.

I *stk. 3* foreslås, at de nærmere regler for bidragsbetalingen for de i § 2, stk. 3, omhandlede persongrupper fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med de interesserede arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer. Der er her navnlig tale om